

171r

ΘΡΗΝΟΣ

Εἰς τὰ Πάθη καὶ τὴν Σταύρωσιν τοῦ Κυρίου
καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
ποιηθεὶς παρὰ τοῦ εὐγενεστάτου ἄρχοντος
κυροῦ Μαρίνου τοῦ Φαλιέρου

Ὁ Χριστόφιλος

Κι ὁ νοῦς ἀναγυρίζοντα ὁμάδι με τ' ἀμάτι
τοῦ Ἰησοῦ τὴν σταύρωσιν, εἰς ἄδειο τόπο κάτι
τὴν εἶδαμε ζωγραφιστὴ μαζὶ με τοὺς ληστάδες
κι ὀμπρὸς εἶχε τὴ μάναν του κι ἀπὸ τοὺς μαθητάδες,
5 τὴ Μάρθα, τὴ Μαγδαληνὴ, κι ἄλλες 'κεῖ πέρα 'στέκα'
καὶ τὰ 'δηγᾶτον πασαεὶς ἦσαν με λόγια 'βραῖκα,
κι ἐφαίνετον κι ἐβγαίνασιν ἀπὸ τὰ στόματά των,
ἴτις ὀκ' ἔδειχνε κάθεις ἐκεῖνα τὰ 'δηγᾶτον'
καὶ τὸν Τσαδὸκ ἐβάλαμε νὰ μᾶς τὰ ξεδιαλύνη
171v 10 κι ἐποῖκε το μετὰ χαρᾶς, με φιλικὴν εἰρήνη.

Κι οἱ πρῶτοι λόγοι ἐβγαίνασιν ἀπὸ τὴν ἄθλια μάνα
με δάκρυα, μ' ἀναστεναγμούς, ὅπ' ὄλους ἐπικράνα.

Ἡ Θεοτόκος

Ἐλάτε πάντες, κλάψετε καὶ μετὰ με θλιβῆτε
καὶ τὸν υἱό μου στὸ σταυρὸ τὸν ἔχουν λυπηθῆτε.

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- 15 Πονέσετε τὸν ἀγαθὸν Χριστὸν ἀπὸ τὴν τόση
κακοπαθειὰν ὅπῳ λαβὲν ὀγιά νὰ σᾶς γλυτώσῃ.
Ἀλίμονο, συγκλάψετε καμπόσο μετὰ μένα,
ὅτι στὸν πόνο μου βουθὸ δὲν ἤῤρηκα κανένα.
- Τοὺς Φαρισαίους καὶ γραμματεῖς κι αὐτεῖνο τὸν Πιλάτο,
- 20 τὸν Ἄννα καὶ τὸν Κάιαφα μ' ὄλον τους τὸ φουσατο
ὥσπερ θεριὰ τοὺς συντηρῶ τοῦ υἱοῦ μου καταπάνω
κι ὡς μάνα του γλυκότατη τὰ λογικά μου χάνω.
Ὅλους θωρῶ κακοθελεῖς κι ὄλους χολικεμένους
κι ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του μοίρα σκανταλισμένους.
- 25 Μόνον ἐγὼ ἴμαι μοναχὴ καὶ μέσα ἔς τόση κρίση,
172r ἀλίμονον, ἢ ταπεινὴ μάνα καὶ τί νὰ ποίση;
Ἀλίμονο, τὸν ἄπιαστο θωρώντα τον πιασμένο
κι αὐτὸν τὸν μέγα βασιλιὰ κλιτὸ καὶ σκλαβωμένο,
καὶ τὸν Χριστὸ τὸν ἄφταιστο τόσα κατακριμένο
30 κι ὄλο τ' ἀγιότατο κορμὶ ἄθλιο καὶ πληγωμένο!
Ὁ νοῦς μου ἀπὸ τὴ λύπησῃ μὲ πικροβασανίζει
κι ἀπὸ τὸν πόνο τὴν καρδιὰ γρικῶ νὰ λακταρίζῃ.

Ἡ Μάρθα

- Κυρία μου, παρηγοροῦ κι εἰρήνευσε δαμάκι,
ρίξ' ἀπὸ σέν, Πανάχραντε, τῆς θλίψῃς τὸ φαρμάκι.
- 35 Ἀλίμονο, θωρώντα σε τὸ πῶς κακοπαθίζεις,
τὰ μέλη μου φλογίζεις τα καὶ τὴν καρδιὰ μου σκίζεις.

Ἡ Θεοτόκος

- ᾿Ω ἀδελφάδες μου γλυκές, εἰς τὲς ἀρχὲς τοῦ πόνου,
διαπὰς εἰς τοῦ ἐγκαρδιακοῦ, παρηγοριὲς δὲ σώνου.
Μ' ἂν ἔν' κι ἐσεῖς συνθλίβεστε, οἱ ξένες, καὶ συγκλαῖτε,

172v 40

πῶς ἔναι μπορεζάμενο κι ἡ μάνα ν' ἀναπέται;

Ἵντ' ἔναι ἡ θλίψη σύνωρη, παρηγοριῆς δὲ θέλει,
γιατὶ δὲν ἔχει ποῦ δεκτεῖ ζάχαριν οὐδὲ μέλι.
Ἵλα τῆς φαίνονται πικρὰ κι ὥσπερ φαρμάκι τὰ ἔχει,
ὥστε νὰ πάψη ἡ γνώση μας κι ἡ σάρκα ἀπὸ τὴ μάχη.

45 Υἱέ μου, πάσα σου πληγὴ πληγώνει τὴν καρδιά μου
καὶ τὰ καρφιά διαπερνοῦν μέσα τὰ σωθικά μου
κι οἱ στάξεις τῶν αἱμάτων σου στάσσουν τὸ πρόσωπό μου
κι ἡ τζόια σου φλοβοτομᾷ μέσα τὸν ὀμυαλό μου.
Πάσα σου πόνος διπλοτριπλὸς στρέφεται πρὸς ἐμένα,
50 ἀλίμονον, καὶ πάλι ζοῦν τὰ μέλη τὰ καημένα.

ἽΩ μάνες, συμπονέσετε τὸ τέκνο καὶ τὴ μάνα,
διαπὰς γνωρίζοντα γιατί καὶ πῶς τὸν ἐποθᾶνα!
Βουθήσετέ με, ἀλίμονο, πριχοῦ νὰ βγῆ ἡ ψυχὴ μου,
νὰ πιάσω νὰ τ' ἀναδεκτῶ καμπόσο τὸ παιδί μου,
55 τὰ μέλη του τ' ἀγιότατα νὰ τὰ γλυκοφιλήσω
κι ἀπέκει εἰσμὸν ὀπίσω του κι ἐγὼ νὰ ξεψυχήσω.

Ὁ Ἰωάννης

173r ἽΩ Κύρια καὶ Δασκάλισσα, μέρωσε τὴν καρδιά σου
κι ὡς φρόνιμη κι ἀγιότατη σβῆσε τὴν πικριά σου.
Ἀνάπαψε κι ἐσὲ κι ἐμᾶς, ὅτι, καθὼς νοοῦμε,
60 σωστὸν οὐκ ἔναι βότανο ἄλλο νὰ γιαιτρευτοῦμε.

Κι ἡ μαρτυριὰ κι ἡ σύλληψις κι ἡ θαυμαστή σου γέννα

† τὰ μολοῶν γὰρ νὰ βρεθῆς μητέρα καὶ παρθένα.

Ἡ Θεοτόκος

Ἰωάννη μου, καλὰ λαλεῖς, μ' ἂν ἔν' κι αὐτὸς παθίζει
κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ὅπου τὰ πάντα ῥίζει,
65 πῶς τόσο πλιὰ ἢ σάρκα μου δὲν πρέπει νὰ ᾽ν' δοσμένη
τοῦ πόνου καὶ γοργότερα ἄθλια καὶ πικραμένη;

Ὁ Ἰωάννης

Κυρά μου, ἡ σάρκα τοῦ Χριστοῦ βαστάζει τὸ βοτάνι
κι ὄγια τὴ ζήση τῆς ψυχῆς, γιαταῦτο τὰ παθάνει.
173v 70 Κι ἴτις λοιπὸν ἐδόθηκε νὰ πάθη αὐτὰ τὰ πάθη,
γὰρ νὰ φτιαστοῦν μὲ θεϊκὴ χάρη τὰ πρῶτα λάθη.
Καὶ τὸ λοιπὸν παρηγοροῦ κι ἔχε το γὰρ καμάρι
αὐτὸν τὸν ἅγιο θάνατον ὅπου ἔκλινε νὰ πάρη.

Wim F. Bakker & Arnold F. van Gemert επιμ., *Θρήνος εἰς τὰ Πάθη καὶ τὴν Σταύρωσιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ποιηθεὶς παρὰ τοῦ ευγενεστάτου ἀρχόντος κυροῦ Μαρίνου τοῦ Φαλιέρου*, κριτικὴ ἐκδοσις, Πανεπιστημιακὴς Ἐκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο 2002.